

Amigos e amigas, Señor Concelleiro de Cultura do Concello de Compostela,
benquerido e admirado escritor.

Acollemos nesta cidade, no corazón da nosa nación, no silencio da cidade na que as pedras acollen os fondos latexos da nosa historia, acollemos o escritor a quen a Asociación de Escritores en Lingua Galega concede este ano o seu Premio Internacional ao mesmo tempo que o nomea a xeito de abrazo fraterno Escritor Galego Universal.

É un escritor que ten como centro de gravidade da súa obra a formación da nación angolana, da identidade nacional angolana. Concordo plenamente co seu pensamento sobre da implicación do escritor. Dinos Pepetela:

Creo que a misión do escritor é facer pensar ás persoas sobre o país, non dar receitas. Iso corresponde a outros. A literatura debe axudar ás persoas a reflexionar, a pensar, a sentir, a transformarse en persoas libres.

Dispois de falar nunha entrevista da súa obra dinos:

Eu gosto é, exactamente, de fazer ficção e, sobre essa ficção reflectir sobre certos problemas que se põem — fundamentalmente esse da nação. (...) Aliás, eu penso, nessa fase em que vivemos, na fase da formação da nação, em todos os países isso aconteceu, sempre houve escritores — e não só escritores, outro tipo de intelectuais, artistas, etc. —, que reflectiram sobre esse problema da formação da Nação, e as suas obras desenvolvem-se com esse fundo, essa base.

Coller na man un libro de Pepetela é abrir os sentidos ao noso propio idioma nutricao, abrírmonos á cerna dun idioma que é capaz de se recoñecer na máscara de Muana Puó e os seus ollos de améndoa, case que fechados, tristes para esconder as lágrimas na festa da circuncisión, ou un idioma que é capaz de ler nos intersticios do albor e o solpor galegos, do noso Fisterra humano e xeográfico.

Só desde a humildade do humano é que o escritor pode percorrer a inmensidade da natureza que o acolle; así Pepetela dinos que o home é un punto minúsculo na inmensidade da chaira asolagada ou que o sol é un ser que nos guía e nos dá vida e ás veces dor .

A súa literatura está alimentada polas historias da tradición oral do seu país, da diversidade dun pasado de cultura milenaria habitado de realidade que é soño e é realidade soñada e duro día a día.

A tradición oral construíu a memoria colectiva da que bebe Pepetela e tamén do presente día a día vivido, nunha súa biografía que é a biografía colectiva do seu pobo.

Pepetela é o pseudónimo de Artur Carlos Mauricio Pestana dos Santos. Naceu en 1941, en Benguela. Foi alumno do Instituto Superior Técnico, e da Facultade de Letras, en Lisboa, e estudou Socioloxía na Fráncia e na Alxeria. Foi comandante do Movemento Popular de Liberación de Angola (MPLA), profesor de Socioloxía nas Universidades de Lubango e Luanda e Viceministro de Educación de Angola. No 1980 recibiu o Premio de Literatura Africana, da Unión de Escritores de Angola, pola súa obra "Mayombe".

No proceso de liberación nacional do seu pobo no que participa é que Artur Carlos Mauricio Pestana dos Santos vai se dar o nome de Pepetela que para nós galegos é nome próximo como de irmán ou de veciño noso de porta.

El fixo e fai o que todo escritor nacional, por si mesmo, fai repensar a historia do propio país na súa diversidade étnica e de fragmentos de verdade que todo ser humano posúe.

Na Angola e na Galiza, a terra coas súas veas de auga alimentou sempre a sabedoría popular. Sexa angolana, sexa galega, é como un ser vivo que está a construír ou a reconstruír a casa comunal, cos alicerces na literatura de tradición oral como depositaria do ser. Dela bebeu Pepetela e dela estamos a beber moitos dos escritores galegos.

Cesáreo Sánchez Iglesias, Presidente da Asociación de Escritores en Lingua Galega